

„Carmen”, spectacol de succes la Galați

(Costin Popa – 14 noiembrie 2014)

În organizarea Teatrului Muzical „Nae Leonard”, în noiembrie, are loc cea de-a XI-a ediție a Festivalului Internațional ce poartă numele legendarului prinț român al operetei, născut la Galați. Sub președinția de onoare a marelui tenor Vasile Moldoveanu și cu directoratul asigurat de dr. Teodor Niță, festivalul reunește spectacole de operă și operetă („Aida”, „Carmen”, „Silvia”), un concert simfonic extraordinar, recitalul „Despre dragoste” și „Danube Jazz & Blues Festival”. Muzică pentru toate gusturile, spre satisfacția melomanilor gălățeni și chiar brăileni, care vin în mod special din municipiul vecin la manifestările Festivalului „Leonard”.

De remarcă Cursul de măiestrie vocală, susținut de tenorul Vasile Moldoveanu, încheiat cu Gala tinerelor voci de operă. Ca și în alte situații similare, junii aspiranți la perfecționare se înghesuie să lucreze sub îndrumarea renumitului maestru.

Spectacolul cu opera „Carmen” de Bizet este o producție mai veche a teatrului, dar care funcționează grație montării (Anda Tăbăcaru-Hogea) și scenografiei (arh. Cătălin Ionescu Arbore). În special decorul, format din arcade frânte, stilizate, modulare, interșanjabile, care permit modificări de aspect în fiecare act, are un design ce-și păstrează actualitatea și modernitatea peste timp.

În bună măsură, afișele gălățene de operă recurg la cântăreți invitați din țară și străinătate, pentru a suplini lipsa vocilor adecvate pentru rolurile mai dificile. De fiecare dată însă, distribuțiile sunt echilibrate și nivelul valoric crescut. Așa a fost și la recentul „Carmen”.

Leontina Văduva (Micaëla) este o mare și incontestabilă vedetă, cu strălucită carieră desfășurată pe toate scenele faimoase ale lumii. Simpla ei apariție în spectacol atrage ca un magnet prin prezența tonică, delicioasă, prin „look”-ul agreabil, la care se adaugă luminozitatea vocii, știința stilului, potrivirea accentelor și nuanțelor, pronunția impecabilă în limba franceză.

Cu totul aleator, ca pildă pentru arta sopranei, îmi stăruie în memorie construcția unei fraze din finalul actului al III-lea (începută cu „Une paroles encore et sera la dernière!...”), alternanță de imperativ și implorare către Don José, cu efect zguduitor. Impresia generală rămâne cea a unei desăvârșite artiste, iar sporadicele... pete în soare (fragmentarea unor fraze sau o acută scurtată) nu alterează splendoarea prestației.

Una din vocile cele mai frumoase ale registrului de mezzosoprană, nu numai pentru România, este a Lilianeii Mattei Ciucă, interpreta... blondă a personajului titular. Culoarea de glas, prețios înveșmântat în armonice calde, frazarea senzuală limpede și unduitoare, cu legato impecabil, notele înalte bogate, prelungi și pătrunzătoare, o recomandă ca excelentă vocalistă. În plus, artista

clujeană joacă seducător în conturarea unui personaj clasic, căruia îi reflectă complexe fațete de personalitate. Singurul regret vine din faptul că nu poate fi văzută și la București, în acest rol care reprezintă o referință pentru ea și o bucurie pentru publicul de oriunde.

În rolul Don José, tenorul constanțean Răzvan Săraru a afișat un glas plăcut timbrat, pe care l-a manevrat cu abilitate și cu solidă cunoaștere stilistică. Simte specificul frazei franceze, faptul se constată chiar de la prima succintă rostire „Ce doit être Micaëla”. Cântul moale și de finețe, linia vocală condusă evocator, cu inteligență și sensibilitate au impresionat în aria „La fleur”. Fără îndoială, Săraru este un cântăreț cu remarcabilă intuiție artistică, un analist de detaliu al specificului personajului, al desenului melodic. Pasajele dramatice au fost servite eficient, numai că... tenorul a dat frâu prea larg temperamentului său vulcanic, cu consecințe în intonarea peste tonul corect a unor acute și declamări exagerate (duetul final). Preocupat să-și etaleze largile posibilități de glas, a adăugat un Do natural înalt, nescris, la sfârșitul actului al doilea, la unison cu sopranele din cor (ce-i drept, pe care le-a dominat) și a încheiat opera cu o exclamație „Carmen!” (La diez acut), pe care Bizet n-o prevăzuse. Ce-i rămâne tânărului Răzvan Săraru este să meargă pe aceeași linie de studiu, dar să reflecteze asupra disciplinării cântului.

Escamillo a fost baritonul clujean Fülöp Martin, posesorul unui glas solid și incisiv, a cărui prestație a fost în parametrii rolului, odată depășită prima strofă a ariei „Votre toast”, ușor voalată sonor.

Afișul i-a mai cuprins pe Mihaela Alexa și Florentina Soare (luxos distribuite în Frasquita și Mercédès), Florin Petre și Valentin Vasopol (Dancairo și Remendado), Iulian Sandu (Zuniga cu timbru frumos, dar care trebuie să fie preocupat mai mult de asigurarea legato-ului în frază) și, din nou, Florin Petre (Moralès).

La pupitru, experimentatul dirijor ieșean Leonard Dumitriu a condus bine, cu tempi amestorați în Preludiul operei, apoi corespondenți dramaturgiei. Orchestra l-a urmat cu atenție și a cântat curat, doar un mic decalaj fiind sesizat în cvintetul din actul secund. Și corul (pregătit de Daniel Nistor) a reușit în mare o bună prestație, cu singurul „bemor” la a doua intrare din primul act, întrucâtva dezordonată.

Sala Teatrului Muzical „Nae Leonard” din Galați este mică și cochetă, cu bună acustică. Așa încât nu văd rostul unei amplificări electronice ajutătoare, mai ales când... capele matadorilor din actul al IV-lea, în vârtejul lor dezlănțuit (coregrafia Constantin Floriean), mai lovesc câte un microfon iar difuzoarele bubuie.

„Carmen” la Galați, în Festivalul Internațional „Nae Leonard”, a avut mare succes și apreciere din partea unui public care a invadat sala, atras de numele de pe afiș.